

# LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ  
Y  
REDACCIÓ  
LIBRERÍA ESPANYOLA  
Rambla del mitj, 20,  
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

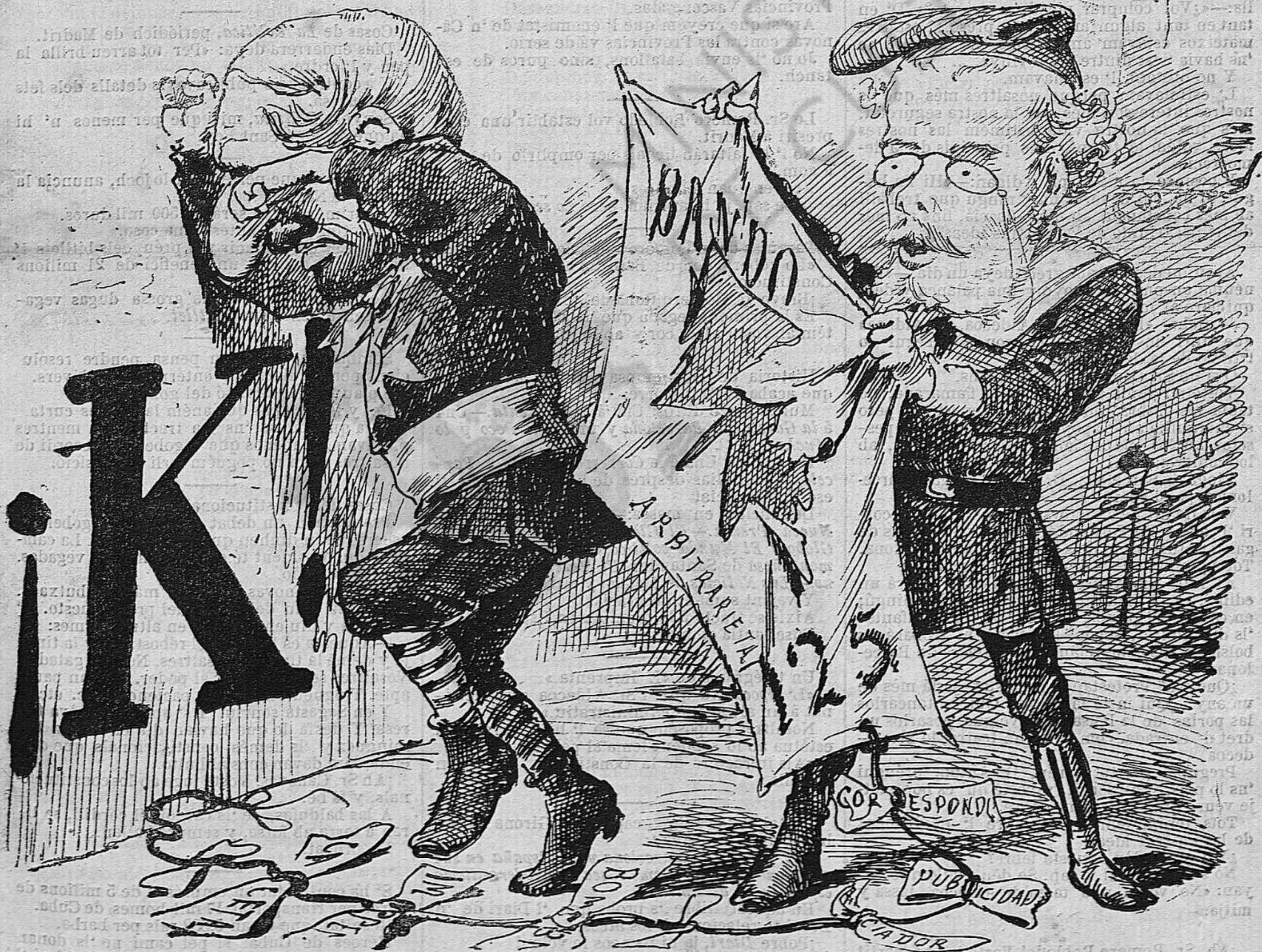
PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. . . . . 8 rals  
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 •  
Estranger. . . . . 18 •

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

## TAL HI VA QUE NO S' HO CREU.



¡Ja m' ha esqueixat la grua  
y tant que m' ha costat ferli la qua!

## JA NO ES GOBERNADOR.

¡Se 'n ha anat!  
Sempre ho havia cregut. Multará als periódichs, los crucificará á suspensions, á seqüestros, á castanyas.... pero ell passarà y 'ls periódichs, aquestes fullas de paper, tant ténues, se quedarán.

De més grossos y més panxuts n' haviam vistos.

No duyan com ell un xavo á cada pols, per demostrar que may los falta un quarto, es veritat; pero lo mateix qu' ell tenian las butxacas plenas d' agallas.

Y á pesar de tot encare som víus.

Es més: no 'n duptin un moment, pot ser avuy mateix tornarán á sentir per carrers y plassas; aquell crit que 'n animava tot:

«LA CAMPANA DE GRACIA, DOS CUARTOS!»

Hém de dir la veritat.

Al donar compte de la sortida del héroe de las tenebras, del invicte cargolador dels metxeros, del célebre procónsul, que plantava una multa ab la mateixa facilitat ab que un pagés planta una col, las llágrimas se 'ns en venen als ulls y 'ns cauhen sobre 'l paper....

¿Qué volen ferhi?

L' estimavam.

Rebiam es veritat. Perjudicava 'ls nostres interessos. Los pobres venedors de periódichs havian de vendre la Campana, com aquellas donas, que ab tot lo sigilo s' acostan als transeunts de la Rambla y 'ls diuhen á cau de orella:—«¿Vol comprar picadura, senyor?» D' en tant en tant algun anava á la presó. Nosaltres mateixos estavam amenassats. La filoxera se 'ns havia ficat dintre de la vinya....

Y no obstant, l' estimavam.

L' estimavam perque nosaltres més que 'ls nostres interessos, més que la nostra seguretat, més que la nostra vida estimém las nostres ideas, volém lo triunfo dels principis de la democrácia.

Y pósense la má al pit y digan:—«Hi ha hagut, hi há, pot haverhi may ningú que treballi ab més constancia, ab més eficacia, fins ab més deliri pèl triunfo de las nostras ideas?...

Arquímedes, lo sabi grech deya un dia:—«Donéume un punt de apoyo y una palanca y desquiciaré al mon.»

Jo dich:—«Donéume un Aldecoa, un Aldecoa que duri fins que jo diga prou, y es segur lo triunfo de la democrácia.»

O si no Sr. Cánovas, passi balans.

Vosté no tenia á la gent de la flamarada, no tenia als obrers, no tenia als menestrals; pero s' enorgullia ab l' apoyo de la gent de las pesetas, ab los industrials, ab los botiguers, ab los comerciantes...

Vinga á Barcelona, D. Anton, vinga á Barcelona y passi comptes.

Vaja de nit pèls carrers més céntrichs, recorri 'l carrer de Fernando y conti pèls llums de gas l' entusiasme dels botiguers de Barcelona. Tot aquella fosca 's deu al Sr. Aldecoa.

Al mitj dia vájise'n á la Bolsa. Veurá un edifici, es la Llotja. A dintre no hi ha ningú; en cambi pèl passeig prenent lo sol ó bufantse 'ls dits de fret, segons l' estació, hi trobará als bolsistas, als comerciantes, als naviers de Barcelona.

¿Que fan? Protestan y protestan ja fá més de un any. ¿Qui 'n té la culpa? Qui vá tancarlos las portas de la Bolsa, qui volgné posarlos un dret d' entrada, com si fos un teatro, lo Sr. Aldecoa.

Pregunti per tot arréu, D. Anton, préngui 'ns lo pols, si es servit, y vosté qu' es bon metje veurá que tots tenim febre.

Tots tenim febre per veure l' enaltiment de las nostras ideas.

¿Y á qui 's deu aquesta febre?

No s' hi trengui 'l cap. Se deu á alló que deyan: «No voléu una tassa de Aldecoa, tassa y mitja.»

¡Ah, Sr. Romero Robledo! Vosté 'ns ha partit pèl mitj.

Nosaltres necessitavam que aixó durés: nosaltres hauriam donat qualsevol cosa, perque 'l Sr. Aldecoa 'ls hagués tret á tots vostés, investintse governador de todas las Espanyas.

Era un home que 'ns punxava continuament ab una agulla; pero que per cada punxada que 'ns dirigia á nosaltres, rebiam vostés una estocada mortal.

Al treure 'ns al Sr. Aldecoa nos ha tret mitja vida.

Ja casi eram allá hont voliam, ja casi tocavam las murallas de la fortaleza conservadora, y vosté 'ns ha alsat lo pont llevadis y 'ns hém quedat defora.

Per qué, no m' ho diga vosté á mí.

Vosté no l' ha tret perque hagués publicat un bando més ó menos, qu' en materias de aquestas los conservadors tenen la màniga molt ample, y allá ahont son vostés sempre passa 'l bou per bestia grossa.

Si l' ha tret ha sigut per desempellegarse'n.

Ha sigut per espolsarse 'l de sobre.

Ha sigut aprofitant la primera excusa.

Lo Sr. Aldecoa sembrava llavors conservadoras y l' hi sortian plantas democráticas.

Nosaltres no podiam fer propaganda, no podiam fer discursos, no podiam escriure un sol article; y ell ab los seus actes era més eloqüent que tots nosaltres.

¡Se n' ha anat!...

La provincia plorará llágrimas amargas! ¡S' acabarà la sequia!

Fins tinch por de que baixi la Riera de 'n Malla...

Per mort de Deu, prengui precaucions, Senyor Faura, prengui precaucions.

P. K



Ja s' han establert estanchs de tabaco á las Provincias Vascongadas.

Are si que creyém que l' enemistat de 'n Cánovas contra las Provincias vá de serio.

Jo no 'ls envia batallons, sino puros de estanch.

Lo Sr. Romero Robledo vol establir una casa presiri á Madrid.

No l' hi faltarán ilegals per omplirlo de gom á gom.

Are, en quan á lladres....

Ja se sap, ja hi anirian, pero no serán habidos.

Paraulas de 'n Romero Robledo:

«Lo governador de Barcelona ha infringit la Constitució.»

¡Bravo Sr. Romero Robledo, tóquila!

Es la primera vegada que 'ls barcelonins estém ab vosté ab lo cor y ab lo judici.

Historia de la premsa durant la senmana que acaba de transcorre:

Multas de 25 duros: Una á la *Imprenta*.—Una á la *Gaceta de Barcelona* y una á lo *Poco y lo Mucho*.

Denuncias: Una á la *Correspondencia de Barcelona*, vuit dias després de haber publicat l' escrit denunciatiu.

Denuncias en massa:—*El Parlamento*.—*La Nueva Prensa*.—*El Clamor de la Patria*.—*El Globo* y *El Mundo político* de Madrid; y la *Voz montañesa* de Santander, *El Mercantil valenciano*.—*Las Noticias* de Málaga y altres.

Y vajant sumant desgracias.

Aixís se tracta á la premsa en Espanya.

Fusellantla en massa.

Un telégrama de «L' *Imprenta*»

«L' *Epoca* diu que 'l Sr. Aldecoa será destinat á un alt puesto administratiu.»

Nosaltres proposém que se l' hi erigeixi una estatua ab lo següent lema al pedestal:

«Als infractors de la Constitució, lo govern agrahit.»

Un tal D. Pere Reig, capellá de Girona ha publicat un libre titolat:

«*El Diario de Barcelona y la España en sus relaciones con el ateísmo ó sea el moderantismo español y el ateísmo.*»

En aquest libre 's prova que 'l Diari de 'n Brusi té relacions ab los ateos.

¡Pobre *Diari*, ja ni 'ls neos lo volen!

Fins son capassos, eom deya un periódich local, de no deixarlo entrar á la barbería católica.

Los gladiadors romans no 's cuidavan sino de una cosa.

De caure ab gracia.

Los gobernadors d' are son diferents dels gladiadors romans.

Quan cauhen no excitan l' entusiasme.  
Quan cauhen fan riure.

Serán penadas ab 125 pesetas de multa las noticias falsas, donadas maliciosament que pugan perturbar l' órdre públich.

Article 2.º del bando del gobernador:

«Serán passats pèl concell de guerra, los que de qualsevol manera perturbin l' órdre públich.»

Aixó es fals. No podia, ni debia ferho. Lo mateix govern vá regoneixe'u.

¿Que s' estiman mes, que pagui 125 pesetas ó que perdi 'l destino?

Ab lo tractat de Bélgica, los pobres navieros están que no hi veuhen de cap ull:

Lo dimecres varen reunirse á la Llotja; y un d' ells vá exelamar:—«Lo govern nos ha enganyat miserablement. Fá pochs dias varem posar las banderas dels barcos á mitj' asta en senyal de dol per la mort de la reyna; are haurém de torná á posarli en senyal de dol per la mort de la marina mercant.»

Un diputat vá fer notar que quan la comissió de navieros vá anar á Madrid y 'l govern vá prométreli que no 's firmaria 'l tractat comercial ab Bélgica, 'l tractat ja feya prop de un mes qu' estava firmat.

D' aquí en avant ja no 's dirá:—«T' enganyan com un xino», sino; «T' enganyan com un constitucional, ó com un naviero.»

L' aygua de Madrid surt roja.

Es natural.

A Madrid hi ha molt llot.

Cosas de *La Política*, periódich de Madrid.

Dias endarrera deya: «Per tot arreu brilla la pau y l' órdre.»

Y á continuació publicava 'ls detalls dels fets de Manresa.

Senyora *Política*, miri que per menos n' hi ha que còvan á Sant Boy.

Lo govern que persegueix lo joch, anuncia la loteria de Nadal.

Lo primer premi será de 500 mil duros.

Pero tingan per entesa una cosa.

Lo valor dels premis y 'l préu dels bitllets l' hi dexan al govern un benefici de 21 milions de rals.

De modo qu' ell trèu la grossa dugas vegadas, sense pendre cap bitllet.

Sembla que 'l govern pensa pendre resolucions per regularisar l' enterro dels cadavers.

Aplaudim la previsió del govern.

Fet y fet, al pas que aném la vida es curta.

Y ja que no se 'ns ha tractat bé mentres piulavam, al menos que 'l govern se recordi de nosaltres quan no poguém ferli l' oposició.

Cosas dels constitucionals.

Promouhen un debat acalorat. Lo govern eshera. Se 'n diuhen quatre de frescas. La campana del president té de tocar moltas vegadas. Are vá de serio.

Però en Cánovas se fica la má á la butxaca. Se trèu la clau del rebost del presupuesto. L' ensenya y diu encare que en altres termes:

—Aquesta es la clau del rebost; avuy la tinch jo y demá la tindréu vosaltres. No féu gatadas. Vosaltres serén cridats al poder. Sou un partit apte. Tinguéu un xich de paciencia, etc. etc.

Y en Sagasta sonriu. Y s' aplaca la seva fiera. Y desfá lo que havian dit en Lopez Dominguez y 'ls demás constitucionals que dias endarrera davan cops al bulto...

¡Ah Sr. Cánovas! Vosté juga ab los constitucionals, y fá bé.

A las baldufas, se 'ls cargola 'l cordill, se tiran á terra ab forsa, y sempre ballan...

Es probat.

S' ha contractat un emprèstit de 5 milions de duros per transportar 17 mil homes de Cuba.

Resultat, que tocan 5,882 rals per barba.

Héroes de Cuba: si pèl camí no 'ls donan Champagne á tot pasto, avísime y 'n faré 'l suelto.

Lo país paga perque 'ls en dongan.

Los recomaném lo barracon de la Plassa de Catalunya ahont s' hi venen sombreros bons y baratos.

Sápigan una cosa. Allá 's vén á la llum del petróleo; res de gas.

Y enténguine un' altre. Será menester que s' afanyin, perque l' existencia s' acaba. Hi ha més caps que barrets.

Lo rector de Sant Hilari continua excomunicantnos.

Mes bè faria 'l rector de Sant Hilari explicantnos per quin motin, la tropa y la guardia civil qu' hi ha al poble no varen anar á la professó de Còrpus.

¿Es per simpatía al rector?

Lo rector de Sant Hilari en los ratos perduts que l' hi deixa 'l séu ministeri espiritual, se dedica á deixar dobles de quatre á un tant per cent que no tè res de barato.

Alguns capellans no poden passar de las misas; pero 'l rector de Sant Hilari fins s' atreuveix ab las unsas.

Jo també excomunicaria als periódichs si en un dia no més me tornavan una partida de 100 unsas.

A Centellas també s' ha excomunicat als lectors de *La Campana*.

Y un altra cosa ha passat á Centellas.

Allá com per tot arreu s' ha posat en vigor la contribució de consums, y entre 'ls paganos hi han sigut compresos los bons católichs que ocupan la casa-rectoria.

Naturalment, los capellans menjan lo mateix que 'ls altres; es á dir lo mateix, no; menjan mes que 'ls altres.

¿Y saben que ha fet lo rector de Centellas?

Avants hi havia missa á punta d' alba, missa á las vuit, un' altra á las nou, un' altra á las deu y un altre á las onze.

Donchs bé lo rector ha dit:—Ja que 'l poble 'm fá dejunar, que dejuni 'l poble. Y ha suprimit la missa de nou y la de onze.

Y vels hi aquí com la contribució de consums té també un' alta trascendencia religiosa.

## I BRIGANTI DEI PAPIOLI.

Siamo ex-zuavi degli carlisti, noi siamo guapi, noi siamo listi, siamo i briganti dei Papioli, gli treni espressi gli treni misti, forse egli avranno begutto oli.

Uomini, donne, andiamo al dretto, si sonno guape ¡tira peixetto!... ruppriamo á tutti, de tutta etate; ¡ma noi abbiamo molto rispetto per il principio de autoritate!

Cercan in vano per tutto i ladi, oggi al Patxello, poi á Moncadi, ¡sempre al domani de la bataglia!... é mentre fanno tante boladi... ¡noi passeggiamo per la Muraglia!...

FRA ANGELICO.



En plé Congrès, devant dels representants de tot lo país, en Romero Robledo va declarar una cosa important.

Va declarar que 'l governador de Barcelona, Sr. Aldecoa havia infringit la constitució.

Y 'l Brussí tant aficionat á enterar als seus lectors de tot lo que passa, vá callarse com un mort.

¿Per qué? Potser se creya que no dihentho ell, ningú de Barcelona ho sabria.

Hi ha un animal, l' avestrus.

Quant lo persegueixen, fuig. Y si 's vèn perdut se fica 'l cap sota de l' ala.

Fenitno aixis se figura que no 'l vehnen. Per xó l' hi dihuen *avestrus*, ¿ho sent senyor Diari?

Sessió del dissapte passat en lo Congrès. Lo Sr. Sagasta:—«Al Sr Cánovas jo l' hi demostraré sempre que vulga que la lley de 1821 no está vigent.»

Lo Sr. Cánovas:—«¡Cá!»

Lo país:—«¡Gos!»

Lo *Brusi* d' en tant en tant fá la brometa. Aquest dia s' ocupava ab tó de guassa de las grans festas de París, fent notar que entre tots los adornos hi predominavan las lletres

R. F.

Aquestas inicials volen dir República Francesa.

Pero 'l *Diari* que quant está de broma, es capás de tot, vá traduhirlas per *Regocijos forzados*.

Deixém apart lo *forsat* de l' interpretació, y aném á veure una cosa.

*Diario de Barcelona*.

Las inicials son D. D. B.

¿Volen saber quantas cosas poden dir aquestas lletres? Donchs vajan llegint:

DIU DEU BESTIESAS DIARIAS DE BULTO.

DILLUNS DU BARCOS.

DIMARS DENUNCIA BOTIGUERS.

DIMECRS DEFENSA BISBES.

DINOUS DU BOFIAS.

DIVENDRES DEJUNA BE.

DISAPTE DEMANA BUTLLAS.

DIUMENJE DU BALADRONADAS DEL DIRECTOR BRAVUCON.

DESAUCIAT DE BÉLGICA.

DESPRECIAT DE BOTIGUERS.

DEFENSOR DE BALMES.

DETRACTOR DE BISMARCK.

DOCTRINARI DE BUÑOL.

DIFUNDIDOR D' EN BARRANTES.

DEMANDADERO DELS BÓLITS.

DIVINITAT DE BARRO.

DANSANT DE BALANCI.

DESTITUIT DE BONDAT.

DIVERSIÓ DE BABAUS.

DISTRACCIÓ DE BARBERS.

DELICIA DELS BENEITS.

DESIDERATUM DE BENEFICIATS.

DOMINE DE BEATAS.

DIVULGADOR DE BOLADOS, etc., etc., etc.

De modo que si algú presúm además que

'l *Diari* es un

DIPLOMA DE BURRO

no podrá menos d' exclamar:

¡DIMONI DE BRUSI!

Y anantse'n cap al carrer de la Llibreteria, á aquell home vell que reb los encarrechs l' hi dirá:

DÓNGUIM DE BAIXA.

Llegeixo en un periódich: «Los serenos de Cádiz han suprimit lo cant de l' hora sustituhintlo pèls *pitos* en senyal de *duelo*.»

Ja 'n saben; quan se 'ls mori algú de la familia toquin lo pitó.

Son molt andalusos á Cádiz.

Aquests dias deyan que la filla del príncep de Gales s' havia de casar ab lo fill de 'n Napoleón.

Sempre vaig creure que seria mentida. Las netas de la reyna d' Inglaterra no 's venen tan barato.

¡Una moneda de dinou rals y encare falsa!

O á lo menos no passa.

## FÁBULA.

Un mallorquí feya loa d' un gos molt grós que tenia; com sempre orgullós corria l' anomenava Alt de coa.

Posava l' gos tal orgull que fins al amo abordava, y aqueix per pó s' escamava de veure 's en un embull.

No se n' vá aná per las ramas, tal escándol se vá armá, que Alt de coa se n' aná ab-la coa entre las camas.

X.

«Se n' ha anat! Un periodista feya una proposició: «Se tirarà un cohet cada quart d' hora en senyal de alegría.»

L' *Imparcial* després de ocuparse del senyor Aldecoa vá escriure tres lletres:

R. I. P.

*Requiescat in pace.*

Un periódich digué:

—*Et lux perpetua luceat ei.*

Es l' única llum que no apagará.

Si encare no fos fora l' hi donariam un consell.

Per marxar no vaja ab lo tren, y menos ab lo tren exprés. Miri D. Cástor que corren molts lladres.

Váginse'n per mar, y l' hi dirém:—«*Bon vent y la barca nova.*»

Váginse'n per mar, ey, y guardis de piratas.

Pero encare seria millor que hagués marxat en una bomba plena de gas.

Seria una marxa filosófica.

Lo gas se 'l emportaria.

En un estudi:

Lo mestre:—¿Noy, quina lletra es aquesta?

Lo noy:—K.

—Bravo, ja sábs tant com en Cánovas: veste fent gran, espera que eaigna dintre de 12 ó de 15 anys y digas que 't nombrin president del Consell de ministres.

Los conservadors son omnipotents.

Proba al canto:

A Canarias s' hi publicava un periódich titolat *Lo Sol*.

Donchs bé; 'l Governador de Canarias ha suprimit *Lo Sol*.

A Barcelona 'ls governadors suprimeixen lo gas.

Y després quéixinse de que estém á las foscas.

Lletra per una americana que podrán cantar los aprenents de las botigas del carrer de la Boqueria:

D. Cástor me dijo un dia:

—«Señora, no encienda usted.»

Y yo le dije á D. Cástor:

—«Paes vaya si encenderé.»

Y encendí un fósforo

y abrí una espita

la luz espléndida

brotó enseguida.

Y á los reflejos

bellos del gas

mono monono

te largarás.

Dias endarrera á Sabadell un jove tira un cop de pistola á la seva estimada y luego 's dispara un altre tiro á sí mateix. Ella queda morta y ell gravement ferit.

Pochs dias després se repeteix l' escena á sant Gervasi entre dos nuvis. Ell mort y ella ferida.

La pistola de que se serviren los uns y 'ls altres era sistema Lefauchaux de dos canons.

Un home cinich deya:

«S' estimavan tant, que fins se partian los trets de una pistola com á bons germans.»

Un periódich ministerial diu que ja comensem á palpar las ventatjes de la pacificació del país.

Es veritat.

Los descalabrats de Manresa las han bèn palpadas.

La *Correspondencia* assegura que la llibertat del poble espanyol está molt segura en las mans del govern.

Efectivament, respon el *Globo*, y á fé que aixó 'ns recorda un quènto.

Hi havia un pobre á qui un cirurgía tenia que operarlo en la vista.

—¿Perderé l' ull? preguntava 'l pacient.

—Qué ha de perdre l' ull, responia el cirurgía. Qué ha de perdre 'l si ja 'l tinch entre las mevas mans.

Tal es la llibertat del país en mans del govern.

¡Senyoras autoritats, ojo!

Sembla que tractan de robar lo carril de Sarriá.

S' ha encarregat de l' empresa una companya infantil.

Jo no més faig que prevenir.

## CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse Jenani, Pau Sala, Moratilla, J. Rosselló y Vicens Sedassos. Las demás que no s' mencionan no 'ns serveixen com y tampoch lo que envian los ciutadans U. F. Marranya, J. Teboll y Alledray, Diamant, C. Loñip, Gall ingiés, Ney mes petit de Granollers, Poeta del altre mon, C. Moscas, Rubinsons y C., Vehi del Poble Sech. J. M. de Cabrera, J. de Ganchalayna, Sursum corda y Gura.

Ciudadá S. Ominoreg: Publicarém un quento.—Moratilla: Idem la mudansa.—N. N. La pastoral no podém insertarla: quan los periódichs religiosos reproduheixin los nostros artículos, llavors correspondrém al obsequi.—Nyela: Insertarém lo trenca-closcas.—Titella y C.: Hi anirà un gero-glífich.—Poeta retirat: idem dos de vosté.—Simonet: Insertarém un quadrat de paraulas.—J. de M.: Dispensi. Per entendre 'ns hauria de parlar catalá.—R. Picolis: Modificat algun vers curt de manegas podrá anarhi.—Poeta retirat: S' ha descuidat las soluciones. Torní a reproduhíro ab ellas.—Manet, Ganyota y C.: Arreglat podrá anarhi.—J. B. Centellas: Queda complascut.

## SOLUCIONS.

## A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.<sup>a</sup>—Ajuntament.
2. ID. 2.<sup>a</sup>—Gaceta.
3. ENDAVINALLA.—H.
4. ANAGRAMA.—Lámina.—Manila.—Animal.
5. MUDANSA.—Papa.—Rapa.—Mapa.—Capa.—Tapa.
6. GEROGLÍFICH.—Set sastres no fan un home.

Ha endavinat tetas las soluciones Gustavo 'l calavera y Que hi fas; n' ha endavinadas 5 Entre Mesos; 4 Pau Sala; y 1 no mes A. F. (a) Marranya y F. Gasull.

## XARADAS.

I.

Molt dos primera es la noya



Se 'n puja dalt del terrat  
y la roba l' hi han robat.



Fuig per no tornar may més  
y 'l roban al tren express.

que ab lo tot se vol casá  
pero crech que la dos tersa  
son permis no li vol da.

Per veurers, ell cada nit  
á la finestra s' enfla;  
mes com l' hu sempre vigila  
d' amagat los ha sortit.

Anant depressa á baixá  
s' ha fet mal al hu segona  
¿qui 'n tè la culpa d' aixó?  
ja se sap, es una dona.

PAU GRÍ-PAU.

II.

Qui es prima dos, fa hu dos tres  
y qui fa hu dos tres es tot;  
de solfa ma quarta n' es;  
y á n' l' to: li han fet fe un bot.

C. LOÑIP.

## ENDEVINALLA.

Dos gossos en castellá  
soch ne mes lector caríssim;  
ves si 'm pots endeviná.

BARRINETA MADRIENYA.

## MUDANSA.

Un home qu' es fill de tot  
y que de tot le un gran forn,  
que te mols tot, te un nebot  
que s' ha plantat en lo Born.

S. O T.

## QUADRAT DE PARAULAS.

Sustituir estos punts ab lletas que llegidas vertical  
y horizontalment digan la primera ratlla un objecte  
que fa mal; la segona una cosa que fa mal y fa be; la  
tercera 'l nom d' un general y la quarta lo de un car-  
rer de Barcelona.

VÍ DEL PRIORAT.

## SINONIMIA.

Desde tot á Barcelona  
vingué en tot á cobrá un deute  
y al trobarse aquí s' adona  
que está en tot, que res li deuen.

JENANI.

## TRENCA-CLOSCAS.

Sarria, Quito, Andorra, Ubeda, Darnius, An-  
nobon, Celrá, Esparraguera.

Ab las primeras lletas d' aquets noms formar le de  
un poble de Catalunya.

FELIU BERGA.

## PROBLEMA ARITMÉTICH.

Sumar quatre números iguals y que siga la suma  
total 13.

FADRI DE SAU.

## CONVERSA.

- ¿Casimiro?
- ¿Que hi ha?
- ¿Pensaba qu' habias anat á l' Exposició?
- Ca noy, lo viatge es massa car.
- Lo Taño sen hi anat ab la novia.
- Ell ray que hu ha trobat tot.
- ¿Qué vols dir?
- Perque 's diu que es mol guapa y rica.
- No la conech. ¿Com se diu?
- Buscau. Entre tu y jo fa poch ho hem dit.

MÚSICH DE CORDA.

## GEROGLÍFICH.

Saturno Paaa ¡AY!  
la Juana. Pietro Micca

A

ESQUERRÁ.

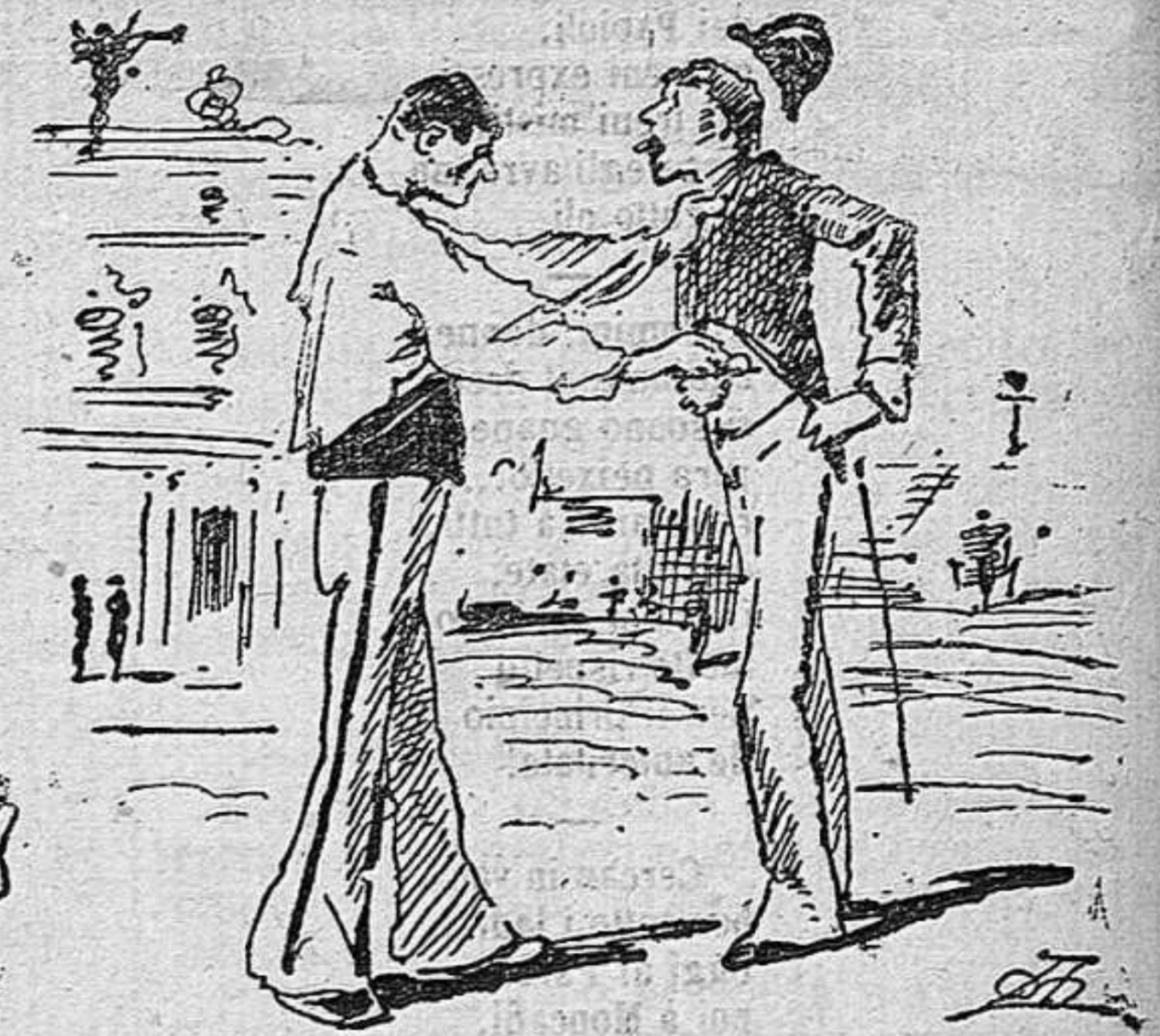
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

## COSAS DE LA SEMANA.—Auca de un espanyol.



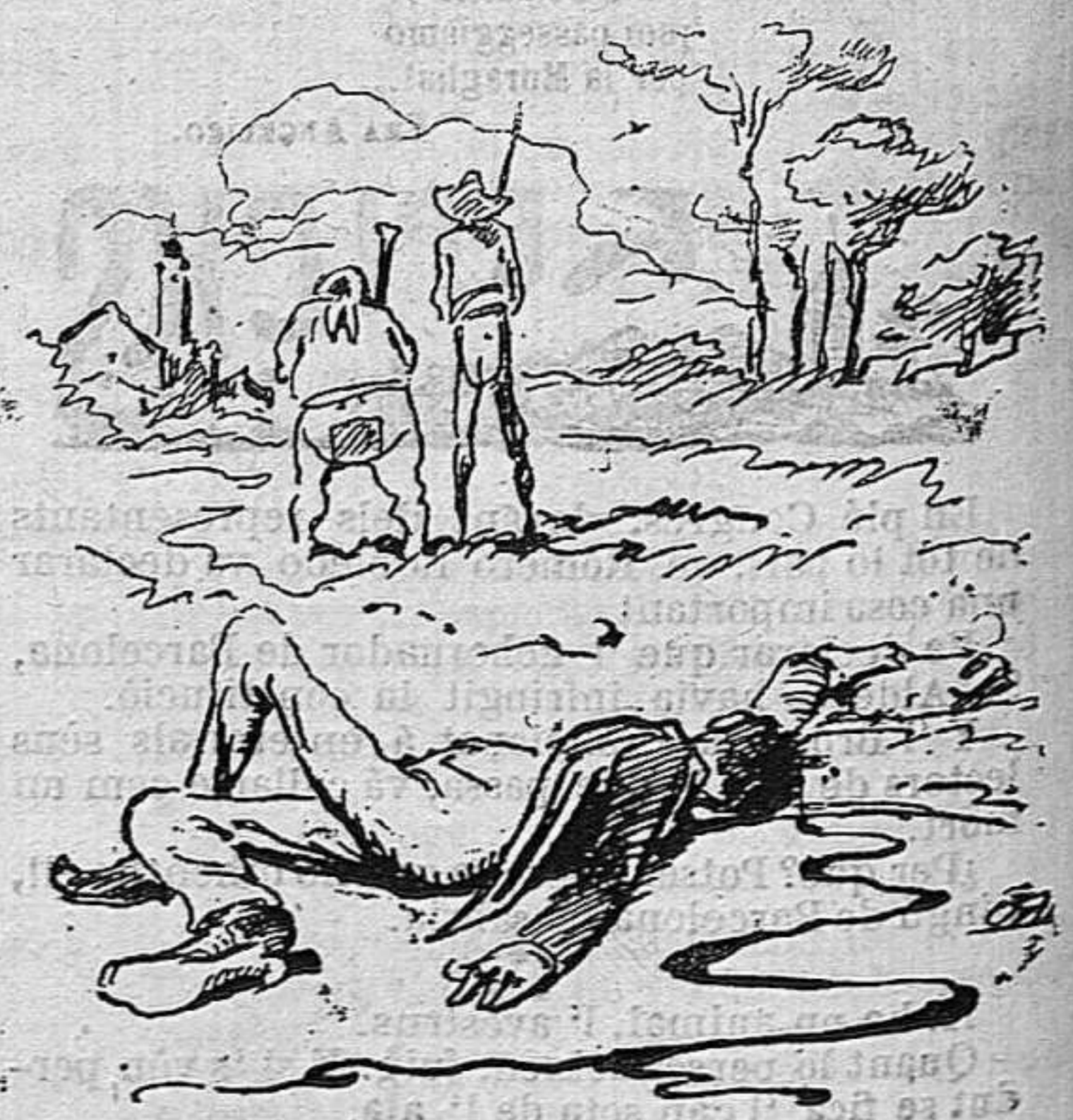
Se 'n torna abaix l' infelis  
y l' hi han netejat lo pis.



Va a darne part, y al sé á Llotje  
l' hi fan saltar lo rellojje.



Se 'n va á pen y al tocá 'l dos  
topa ab uns sequestradós.



Com no té un clau l' atropellan  
los fá cara y 'l fusellan.